

ת"פ 20288/10/19 - מדינת ישראל נגד מקסים גובנקו

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 20288-10-19 מדינת ישראל נ' גובנקו(עציר)
לפני כבוד השופטת רונית בש
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
מקסים גובנקו (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירה של שוד, עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

כתב האישום המתוקן

2. ביום 1/10/19, בשעה 17:25 לערך, הגיע הנאשם לחנות yellow שבתחנת הדלק "פז" ברחוב החלוץ 25 בחיפה (להלן: החנות) במטרה לבצע שוד. הנאשם נכנס לחנות כשהוא מחזיק בידו כובע מסכה, ומתחת לבגדיו אקדח צעצוע (להלן: האקדח), בהם הצטייד מבעוד מעוד לצורך ביצוע השוד. באותה עת שהתה בחנות המוכרת א.ו. (להלן: המתלוננת).

הנאשם החל להסתובב בחנות באזור הקופה. כעבור זמן קצר ולאחר שהתרוקנה החנות מקונים, חבש הנאשם את הכובע באופן שכיסה את פניו חלקית, שלף את האקדח שהיה מתחת לחולצתו, דרך אותו, כיוון אותו לעבר המתלוננת ואמר לה "תביאי את הכסף, אני יורה". המתלוננת נבהלה ונמלטה לאזור המחסן שבחנות. אז ניגש הנאשם לקופה, לקח אותה, כאשר בתוכה היה כסף מזומן בסך 3136 ₪, וזאת ללא הסכמת בעלי החנות וכשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הכסף שלילת קבע. הנאשם יצא מהחנות עם הקופה בידי והשליך אותה בכניסה לבניין סמוך ברחוב ביאליק 5 בחיפה, וזאת לאחר שגנב מתוכה סכום של 442 ₪.

במעשיו כמתואר לעיל, גנב הנאשם כסף מהחנות, כאשר בשעת המעשה או בתוכף לפניו איים לבצע מעשה אלימות במתלוננת כדי להשיג את הכסף או לעכבו אצלו כדי למנוע התנגדות לגניבת הכסף.

תסקיר שירות המבחן

3. תסקיר שירות המבחן שהוגש אודות הנאשם ביום 14/1/20 מלמד על נאשם כבן 42, רווק, ואב לשתי בנות.

עמוד 1

בוגרות. הנאשם גדל בקונסטלציה משפחתית מורכבת עד שעלה ארצה בגפו בשנת 1996, בהיותו בן 19. כעבור זמן קצר החל הנאשם להיות מעורב באורח חיים שולי, אשר כלל ביצוע עבירות ושימוש בחומרים ממכרים.

4. עוד עולה ממקרא התסקיר, כי משחר נעוריו ובהשפעת סביבתו, החל הנאשם להשתמש שימוש מסיבי באלכוהול, והוא אף שיתף כי במהלך מאסרו הראשון בשנת 1996, החל להתנסות בסמים "קשים" כמענה לצרכיו הרגשיים. עוד עולה, כי לאורך השנים, במסגרת הליכי גמילה בכלא, הפסיק הנאשם להשתמש בסמים לתקופה של שנתיים. לדבריו, בשנת 2017 נפצע בגבו במסגרת עבודתו וכמענה לכאביו קיבל מרופאת המשפחה משככי כאבים. הנאשם סיפר כי התמכר לתרופות ועם הזמן העלה את המינון שלהן על דעת עצמו. שירות המבחן התרשם כי השימוש בסם נתן מענה לצרכיו הרגשיים של הנאשם ומהווה עבורו דרך בריחה להתמודדות במצבים מורכבים בחייו. בשיחה עם שירות המבחן שיתף הנאשם בגילוי לב באורחות חייו ובהתנהלותו פורעת החוק וגילה יכולת מסוימת להתייחס להשפעות השליליות של השימוש בחומרים הממכרים על תפקודו. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן רצון מילולי לעבור הליך של גמילה מחומרים ממכרים.

5. ממידע שהתקבל בשירות המבחן מגורמי הטיפול בבית מעצר "קישון" עולה כי מזה חודשיים נמצא הנאשם בתכנית הכנה לגמילה. במסגרת התכנית משתתף הנאשם בקבוצות טיפוליות, מגלה מוטיבציה וניכר כי הוא מבין את משמעות הטיפול. גורמי הטיפול בבית המעצר התרשמו, כי הנאשם מגלה כיום תובנה ביחס למצבו ומוטיבציה לקחת חלק בהליך טיפולי בתחום הגמילה מחומרים ממכרים. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן מוטיבציה מילולית להשתלב בטיפול במסגרת קהילה סגורה והציע את בת זוגו כ"ערבה מגבה". שירות המבחן נפגש עם בת זוגו של הנאשם ולא התרשם כי לה יכולת לשמש עבור הנאשם כ"ערבה מגבה".

6. אשר לביצוע העבירה הנוכחית, הנאשם מכיר במעשים המיוחסים לו. הוא מסביר את ביצוע העבירה על רקע התמכרותו לסמים והיותו מצוי תחת השפעתם. הנאשם טען, כי מבין כיום את חומרת התנהגותו ואת הישנות העבירות, על כל המשתמע מכך.

7. שירות המבחן מעריך, כי התנהגותו של הנאשם מאופיינת בקושי בהצבת גבולות לעצמו ובוויסות דחפיו, בצד נטייה לפריצת גבולות ולסטייה חברתית, מבלי לשקול את השלכות מעשיו. שירות המבחן מצוין, כי אומנם הנאשם מדבר על רצונו לנהל אורח חיים תקין, אך לאורך השנים הוא לא נרתע מסנקציות עונשיות שהושתו עליו ולא הפנים את הבעייתיות שבהתנהגותו, וזאת חרף המאסרים שריצה. שירות המבחן מעריך, כי אורח חייו העברייני של הנאשם ומאפייני אישיותו, המתוארים לעיל, מצביעים על סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות על-ידו בעתיד.

8. לפיכך ונוכח חומרת העבירה והשלכותיה, לא עלה בידי שירות המבחן להמליץ המלצה טיפולית לגבי הנאשם של שיקום במסגרת הקהילה. עם זאת, ובמידה שייגזר עונשו של הנאשם למאסר בפועל לתקופה שלא תפחת משנה, בא שירות המבחן בהמלצה לשילוב הנאשם בכלא בו יוכל לעבור הליך של שיקום וטיפול בגמילה מסמים.

ראיות הצדדים לעונש וטיעוניהם לעונש

9. ב"כ המאשימה הגיש את גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (1/ט) ממנו עולה, כי לחובת הנאשם 6 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסמים. כמו כן, הגיש ב"כ המאשימה את טיעוני המאשימה לעונש בכתב (2/ט) והוסיף טען בעל-פה בדיון בפניי.

10. בטיעוני לעונש פרט ב"כ המאשימה את עובדות כתב האישום המתוקן כדי ללמד על חומרת מעשיו של הנאשם. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעים מביצוע עבירת השוד, כל שכן כשהעבירה מבוצעת כלפי עובדי חנויות נוחות, הינם הגנה על זכות הקניין ושמירה על תחושת הביטחון של הפרט ושל הציבור בכללותו.

11. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען על ידי המאשימה כי מעשיו של הנאשם לא נעשו באופן ספונטני וכי קדם להם תכנון מראש- הנאשם הגיע לחנות הנוחות כשהוא מצויד בכובע המכסה באופן חלקי את פניו תוך שהחזיק בידו אקדח צעצוע. נטען כי אין לראות כנסיבה מקלה את העובדה שהנאשם עשה שימוש באקדח דמה, הנחזה להיות אקדח אמתי, שכן בנקל ניתן לשער את החרדה שאחזה במתלוננת עת שסברה כי מדובר באקדח אמתי. עוד נטען, כי העבירה בה הורשע הנאשם היא בעלת פוטנציאל נזק גבוה במיוחד. הוטעם כי אמנם במקרה שבפנינו לא הופעלה אלימות כלפי המתלוננת ולא נגרם לה נזק פיזי. אולם, אין להקל ראש בנזק הנפשי שבוודאי נגרם לה כתוצאה מהטראומה שחוותה, עת שעמדה חסרת אונים אל מול הנאשם אשר כיוון אליה אקדח ודרש את הכסף. בנוסף, ביקשה המאשימה שלא להתעלם מהנזק הכספי שנגרם לחנות ומהעובדה שהנאשם נטל לכיסו 442 ₪. נטען כי הנאשם, שהינו גבר בוגר בשנות ה-40 לחייו, יכול היה להבין את בנקל את המשמעות הפסולה של מעשיו.

12. ב"כ המאשימה הפנה בטיעוני לעונש הכתובים לפסיקה להמחשת עמדתה של המאשימה לעונש בתיק זה. בסיכומו של דבר, ביקשה המאשימה לקבוע בתיק זה מתחם עונש הולם הנע בין

2.5-4.5 שנות מאסר בפועל, לצד עונש של מאסר על תנאי וקנס.

13. נוכח עברו הפלילי של הנאשם והתמונה העולה מתסקיר שירות המבחן, סבורה המאשימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם לו היא עותרת, זאת בנוסף לעונש של מאסר על תנאי וקנס כספי.

14. בפתח טיעוני לעונש ציין הסנגור את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, הודאה שלטענתו מגלמת בחובה חרטה כנה ואמתית. נטען על ידי הסנגור כי דווקא נסיבות ביצוע העבירה מעידות על העדר תכנון מצדו של הנאשם, שעה שהנאשם נכנס לחנות והסתובב בתוכה כשפניו גלויים ורק כאשר החל לבצע את השוד, כיסה את פניו באופן חלקי. עוד נטען על ידי הסנגור, כי מדובר בביצוע עבירת שוד ברף הבינוני מבחינת חומרת ביצוע העבירה, שכן למתלוננת לא נגרם כל נזק גופני והאקדח בו השתמש הנאשם הוא אקדח דמה.

15. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה הסנגור לתסקיר שירות המבחן, אשר עמד בהרחבה על נסיבות חייו הקשות של הנאשם שעלה ארצה ונחשף מגיל צעיר לשימוש באלכוהול וסמים ולמעגל הפשיעה. עם זאת, ציין הסנגור כי במשך תקופה מסוימת הצליח הנאשם לשמור על ניקיון מסמים ואף לעבוד באופן סדיר. הסנגור סבור כי

עדיין קיים סיכוי לשיקומו של הנאשם, תוך שציין כי הוא מאמין שהנאשם ישכיל לנצל את שהותו בכלא על מנת להשתקם.

16. אשר לפסיקה אליה הפנתה המאשימה, נטען על ידי ההגנה כי אין הנדון דומה לראיה. להמחשת עמדת ההגנה לעונש, הפנה הסניגור למספר פסקי דין וטען למתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל עד ל-24 חודשי מאסר בפועל, וביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של מתחם העונש הנ"ל.

17. להלן דברי הנאשם בדיון בפניי:

"אני רוצה לבקש סליחה מהמתלוננת. הייתי נמצא תחת השפעת סמים וכל התקופה שאני נמצא בבית המעצר התנקיתי מהסמים. יכולתי לקבל תחליף סם וסירבתי לקבל את זה והיום אני נקי לגמרי מסמים".

דיון והכרעה

18. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 לחוק העונשין קובע כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 לחוק העונשין.

19. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת השוד בה הורשע הנאשם הם זכות הקניין של בעל החנות, זכותה של המתלוננת לשלמות גופה ונפשה ולשלומה וביטחונה האישי, וכן זכותם לביטחון של נותני השרות בחנויות.

20. הנאשם לא פעל, אומנם, בדרך של אלימות פיזית, ומשכך גם לא נגרמו נזקים פיזיים למתלוננת. אולם, אין להתעלם מהאימה שאחזה במתלוננת עת שאיים עליה הנאשם באמצעות אקדח הצעצוע, שנחזה בעיניה לאקדח, ואשר אותו דרך וכיוון לעברה, ואף הוסיף ואמר כי יירה בה אם לא תביא לו את הכסף. המתלוננת, בפחדה הרב, נמלטה, כאמור, לאזור המחסן בחנות. להמחשת חומרת עבירת השוד והצורך בהוקעתה ע"י ענישה מחמירה גם כשלא נלווים לה אלימות פיזית ושימוש בנשק של ממש, יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו בע"פ 7537/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (30/1/17) (להלן: עניין מזרחי):

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתה של עבירת השוד - אף במצבים בהם זו נעשית ללא אלימות פיזית ומבלי שהנאשם אוזח בפועל בנשק חם או קר - וקבע כי יש בה לפגוע

בביטחוננו האישי של קורבן העבירה, כמו גם בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון של הציבור כולו ... ברי כי מעשים אלה הינם חמורים, וכפי שהוטעם על ידי בית המשפט המחוזי, הם טומנים בחובם פוטנציאל פגיעה רב בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור והגנה על הזכות לביטחון אישי - ובכלל זה הגנה על שלומם ותחושת ביטחונם של אלה העושים את מלאכתם ונותנים שירות לציבור. זאת ועוד, הרי שפוטנציאל הפגיעה בענייננו אף מתרחב לערכים המוגנים של שמירה על זכות הקניין והגנה על פעילות עסקית תקינה. משכך, ואף שהעבירה שביצע המערער אינה ברף חומרה גבוה מבין עבירות השוד, מעשיו מחייבים ענישה הולמת, שיהא בה כדי לשדר מסר עונשי שירתיע את העבריינים הפוטנציאליים מפני ביצוען, ושיהא בה כדי לבטא את שאת נפשו של הציבור מעבירות מעין אלו. זאת, בפרט נוכח הקלות שבה ניתן לבצע עבירות מסוג זה, אשר הפכו לנפוצות במחוזותינו בשנים האחרונות... (שם, פסקה 9 וכן ראו ע"פ 4812/12 סעדייב נ' מדינת ישראל (11.4.2013), פסקה 4).

21. אציין, לחובת הנאשם, את תכנון מעשיו, שהרי הוא הצטייד מבעוד מועד בכובע מסכה ובאקדח צעצוע ששימשו אותו במסגרת אירוע השוד, כאמור בכתב האישום. יודגש כי הנאשם לא פעל באופן מידי וספונטני, כי אם המתין לשעת כושר לאחר שהחנות התרוקנה מקונים, ואז ניצל את העובדה שהמתלוננת נותרה בגפה בחנות. עסקינן בעבירה שנועדה לצורך הפקת רווח קל ואין נפקא מינה אם היא בוצעה על רקע היותו של הנאשם מכור לסמים. עם זאת, אציין לקולה כי בסופו של דבר נגנב על-ידי הנאשם סכום קטן של כסף, וכן אוסיף כי הנאשם לא פגע, כאמור, פיזית במתלוננת, אף כי אירוע השוד יישאר, לבטח, צרוב בזיכרונה כאירוע קשה וטראומטי.

22. שומה על בתי המשפט להוקיע את עבירות השוד בכלל ואת אלו המבוצעות כלפי נותני השרות, למיניהם, בפרט, בהיותם חשופים לגחמות זדון של עבריינים המחפשים טרף קל. מן הראוי להשית על מי שהורשע בביצוע עבירה של שוד בנסיבות כגון אלו שבפנינו, ענישה משמעותית שיהא בה כדי להרתיע הן את הפרט והן עבריינים אחרים בכוח, דבר שיוכל להבטיח את שלומם וביטחונם של נותני השרות ויאפשר להם לבצע בשלווה את תפקידם ללא חשש.

23. במסגרת בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת שוד שבוצעה כלפי נותני שרות, תובא הפסיקה הבאה:

בע"פ 5780/13 בן אבו נ' מ"י (16/7/14) (ראו גם ט/4) (להלן: עניין בן אבו) עסקינן במערער שהורשע בביצוע עבירה חמורה יותר של שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין. המערער נכנס לחנות מכולת, פנה למוכר, כשבידו סכין שלופה, והורה לו למסור לידיו את כל הכסף שברשותו. בהמשך, הצמיד המערער את הסכין לצווארו של המתלונן וחזר על הוראתו. המתלונן מסר למערער את סכום הכסף בקופה (₪ 480) בשטרות וסכום נוסף במטבעות. לאחר מכן, הורה המערער למוכר להעביר לרשותו גם את הכסף במכנסיו וזה השיב לו כי אין ברשותו סכום נוסף. בשלב מסוים של השוד הצליח המתלונן לאחוז בסכין של המערער, עת שזה הניחה על דלפק החנות, ולהניפה לעבר המערער, שאז נמלט המערער מהחנות כשבידו הכסף. בעניין בן אבו עסקינן במערער בעל עבר פלילי עשיר. בית המשפט העליון קבע בעניין בן אבו מתחם ענישה הולם בטווח שבין 30 לבין 60 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפחית את עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער מעונש של 52 חודשי מאסר בפועל לעונש של 45 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 5

· בע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל (20/6/13) עסקינן במערער שהורשע בעבירה חמורה יותר, של שוד בנסיבות מחמירות של מוכר בתחנת דלק. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של המערער על 24 חודשי מאסר בפועל חלף 30 חודשים שהשית עליו בית המשפט המחוזי, וזאת בשל תהליך שיקומי שעבר.

· בע"פ 6001/13 קסה נ' מ"י (29/1/14) עסקינן בשוד חנות באמצעות סכין. בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ד' סלע) קבע בגזר דינו מתחם ענישה הולם בטווח שבין שנתיים ל-5 שנות מאסר בפועל, ובית המשפט העליון לא התערב בקביעה הנ"ל. יובהר, כי בעניין קסה לווה מעשה השוד גם בתקיפת המתלונן ובפגיעות בגופו. העונש שהושת בעניין קסה - עונש של 33 חודשי מאסר בפועל - הותר על כנו על ידי בית המשפט העליון.

· בע"פ 5940/13 ימין נ' מדינת ישראל (7/1/2014) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק, כיסה את פניו וניגש לכספרית, תוך החזקת טלפון נייד מתחת לחולצתו באופן שנחזה כאקדח, והורה למסור את הכסף שבידה. הכספרית מסרה למערער ₪ 3,700. הנאשם החזיק סמים שלא לצריכה עצמית בכמויות קטנות. ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שבין שנת מאסר ל-3 שנות מאסר, וגזר על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל.

· בע"פ 3929/15 יצחק נ' מדינת ישראל (2/11/15) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק והציג לפקידה פתק ובו איים שברשותו אקדח. הפקידה מסרה לנאשם כ-10,000 ₪. העבירה בוצעה על רקע מצוקה כלכלית. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל.

· בת"פ (מחוזי חיפה) 11230-09-18 מדינת ישראל נ' פישר (17/1/19) הושת על ידי כב' השופט פיש עונש של 18 חודשי מאסר בפועל על נאשם בעל עבר נקי, שהורשע בעבירה חמורה יותר של שוד בנסיבות מחמירות של מוכרת בתחנת דלק, וזאת לאחר שהודה בעובדותיו של כתב אישום מתוקן, לפיהן החליט לשדוד תחנת דלק, ולצורך כך הצטייד בבגדי החלפה, סכין וכובע מצחייה ויצא ברכבו מבתו. בהמשך לכך, הוא הגיע לרחוב המלאכה בחיפה, שם החנה את הרכב בקרבת תחנת הדלק הנמצאת במקום. הוא יצא מהרכב, חבש לראשו את הכובע, החזיק את הסכין בכיס מכנסיו ונכנס לחנות שליד התחנה. שם, שלף אותו נאשם את הסכין מכיסו, הצמידה לצווארה של המוכרת, אמר לה "תביאי כסף". המתלוננת נבהלה ממעשיו, צעקה מתוך פחד, הפילה את הקופה על הרצפה והנאשם דרש ממנה להרים אותה ולשים אותה על הדלפק. היא עשתה כדברו מתוך פחד והוא נטל סכום של 556 ₪ ונמלט. בתיק הנ"ל קבע בית המשפט המחוזי מתחם עונש הולם הנע בין 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל.

24. לאחר שבחנתי את הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה לצד נסיבות ביצועה, ונתתי דעתי למדיניות

הענישה הנהוגה, כמו גם לפסיקה אליה הפנה כל אחד מהצדדים, אני קובעת בתיק זה מתחם עונש הולם, הנע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל, וזאת לצד רכיב ענישה של מאסר מותנה משמעותי. כאן יובהר כי אני מבכרת שלא להשית על הנאשם קנס כספי, בהתחשב במצבו הכלכלי, אולם אני בדעה כי מן הראוי שיפצה את המתלוננת על הסבל הרגשי שהסב לה.

25. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אצייין, תחילה, לטובת הנאשם את הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה וכן את דבריו בפניי מהם עולה בקשת סליחה מהמתלוננת. הודאה זו, המגלמת בחובה לקיחת אחריות, חסכה הן מזמנו היקר של בית המשפט והן את העדת עדי התביעה, ובמיוחד המתלוננת. לטובת הנאשם אוסיף עוד את נסיבותיו האישיות העולות מטיעוני הסנגור לעונש ומהתסקיר, אך מנגד אדגיש כי שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית בענייניו והוא מעריך קיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות ע"י הנאשם, בהינתן מאפייני אישיותו ואורח החיים העברייני שסיגל לעצמו. העובדה שהנאשם פעל, לטענתו, תחת השפעת סמים אינה מהווה, לדידי, נסיבה מקלה והיא מצביעה ביתר שאת על מסוכנותו. עוד אוסיף, לחומרה, את עברו הפלילי של הנאשם בן ה-42, הכולל בחובו הרשעות קודמות במספר רב של עבירות מסוגים שונים, לרבות עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, בגינה ריצה עונש של מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים. הרשעותיו הקודמות והמאסרים שריצה מאחורי סורג ובריא לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע את העבירה שבפנינו.

26. לאחר ששקללתי את הנסיבות הנ"ל שאינן קשורות בביצוע העבירה, אני בדעה כי מן הראוי להשית על הנאשם שבפנינו מאסר בפועל ברף האמצעי של מתחם העונש הולם הנ"ל - מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, וזאת לצד עונש של מאסר מותנה ופיצוי לטובת המתלוננת.

27. בסיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם, כדלקמן:

- למאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 1/10/19.
- למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע ו/או עבירת רכוש מסוג פשע, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגין אחת או יותר מהן.
- למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון ו/או עבירת רכוש מסוג עוון, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגין אחת או יותר מהן.
- אני מורה לנאשם לפצות את המתלוננת פיצוי בסכום של ₪ 3,000 אשר יופקד בקופת בית המשפט עבורה עד ליום 15/6/20.

על המאשימה להמציא בכתב תוך 7 ימים את פרטי המתלוננת לתיק בית המשפט לצורך העברת סכום הפיצוי לידיה.

בשולי גזר הדין מובאת בזה המלצתי לשרות בתי הסוהר לשלב את הנאשם בהליך טיפולי של גמילה בין כתלי בית הסוהר, וזאת נוכח המלצת התסקיר לעניין זה והעובדה שהנאשם משתתף בהליך של הכנה לגמילה במסגרת בית המעצר.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום, ב' שבט תש"ף, 28/01/2020 במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד מונא מנסור, ב"כ הנאשם, עו"ד עראף והנאשם שהובא ע"י שב"ס.